

KÚRIA

Bfv.II.206/2013/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. július 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2013. július 11. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Debreceni Törvényszék 8.B.864/2010/32. számú ítéletét, valamint a Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.II.207/2012/23. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 3810.- (háromezer-nyolcszáztíz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Debreceni Törvényszék a 2012. január 18. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 8.B.864/2010/32. számú ítéletében a terhelt bűnösségét emberölés büntettének kísérletében (a cselekmények elbírálásakor hatályos és a Be.423.§ (2) bekezdése értelmében az elbíráláskor is alkalmazandó 1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: Btk. - Btk.166.§ (1) bek., (2) bek. i) pont), testi sértés büntettének kísérletében (Btk.170.§ (1) bek., (2) bek.) és 4 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntettében (Btk.195.§ (1) bek.) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 9 évi

fegyházbüntetésre, valamint 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Debreceni Városi Bíróság B.2522/2008. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés utólagos végrehajtását. A terhelt szülői felügyeleti jogát öt gyermeke tekintetében megszüntette.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2012. június 4. napján megtartott tárgyaláson meghozott Bf.II.207/2012/23. számú ítéletében a Törvényszék ítéletét annyiban megváltoztatta, hogy a terhelt szülői felügyeleti jogának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A Debreceni Törvényszék elsőfokú ítéletében megállapított és a Debreceni Ítéltábla másodfokú ítéletében néhány vonatkozásban helyesbített, kiegészített tényállásban foglaltak szerint a terhelt és felesége T. helységben, egy házban közösen nevelték a 2010. február 02. napján született Sz. J., a 2007. február 06. napján született N. P., a 2006. február 12. napján született P. K., a 2004. május 16. napján született K. G. és a 2002. június 26. napján született D. H. nevű közös kiskorú gyermekeiket.

A terhelt házasságuk fennállása során többször bántalmazta már féltékenységtől vezérelve a házastársát, a sértettet, amely miatt a bíróság felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

2010. április 07.-én a terhelt délelőtt 10 óra körül tért haza a helyi italboltból, ahol szeszes italt fogyasztott, majd veszekedni kezdett a konyhában feleségével, felhánytorgatva neki azt, hogy amikor Gy.-ben az anyaotthonban lakott a gyermekekkel, megcsalta őt. A sértett tagadta ezt, majd a konyhában veszekedés alakult ki a házaspár között, melyet a szobában lévő gyermekek és az udvaron tartózkodó K. is hallott.

Mivel a sértett tagadta a megcsalás tényét a terhelt előszólította a szobából D. H. utónevű, akkor 8 éves kislányát és kérdezte tőle is, hogy folytatott-e Gy.-ben az édesanyja szexuális kapcsolatot valamelyik férfi gondozóval.

A kislány félelmében igennel válaszolt, azonban a sértett továbbra is tagadta ezt, ezért a terhelt bal tenyérrel többször nagy erővel megütötte a jobb arcfelét, majd elővett egy kb. 60 cm hosszú, 30 mm átmérőjű szerszámmyelet, azt jobb kezével tartva szintén - kis-közepes erővel - többször megütötte a házastársa feje tetejét a homloka fölött, valamint a feje bal oldalát a füle fölött. Az ütésektől a sértett feje erősen vérezni kezdett. Eközben a terhelt a bántalmazást végignéző D.-nek azt a kijelentést tette, hogy nézze meg, hogy hogyan veri meg az édesanyját. Ezután a padon ülő házastársát lenyomta a padra, könyökével nyomta a nyakát, valamint megfojtással fenyegette, majd a további bántalmazással felhagyva

közölte vele, hogy hoz egy kötelet és felakasztja.

Miután a terhelt kiment az udvarra kötélért, a sértett felhívta a családsegítőt telefonon közölve, hogy a férje bántalmazta, ezért hívják a rendőrséget. Eközben a terhelt az udvarról bevitt a lakásba egy piszkos fehér színű elektromos vezetékről lefejtett műanyag kábelszigetelést, és közölte, hogy először D.-t akasztja fel, ha a sértett nem mondja meg az igazat a Gy.-ben történetekkel kapcsolatban, majd házastársát öli meg.

Mivel a sértett továbbra is tagadta, hogy a férjét megcsalta volna, a terhelt a konyhában a mennyezetre rögzített rúdon átdobta a villanyvezetékét, mindkét végét felkötötte a rúdra, a közepére egy csúszóhurkot kötött, majd D. karját megragadva felállította a rúd alá a lócára, amire korábban a feleségét nyomta le. Amikor a kiskorú sértett a lócán állt, a hurkot a terhelt a nyakába kötötte, miközben a gyermek félelmében nem mert megmozdulni. A sértett kérte, hogy inkább őt üsse agyon a terhelt, minthogy a gyermeke ellen forduljon, azonban a terhelt a hurkot nem vette le D. nyakából és közölte, hogy mindkettejüket felakasztja. Felszólította a feleségét, hogy a lócáról állon fel, addig ugyanis a sértett ott ült kiskorú T. D. mellett azért, hogy azt ki ne tudja a terhelt a gyermek alól borítani.

A terhelt eközben folyamatosan fenyegette a feleségét, hogy lelöki a gyermeket, ha nem mondja el az igazat, majd ismét ráparancsolt a feleségére és megfenyegette, hogy amennyiben nem áll fel a gyermeke mellől, a szerszámnyéllel megüti. Emellett egy alkalommal fel is szólította D.-t, hogy ugorjon le nyakában a kábellel a padról, azonban a sértett - bár félt a terhelttől - nem engedelmeskedett ennek a felszólításnak, illetőleg ekkor - az időközben a padról felállt - a sértett D.-hez lépve a nadrágját megfogta a csípője környékén.

A terhelt közölte a feleségével, hogy megöli, aztán a gyermekét is, végül magával végez, csak a kisebb gyermekeit nem fogja bántani.

Eközben V. F. és V. I. megjelent a terhelt házánál azzal a céllal, hogy húst vásároljanak tőle. Amikor a bejárati ajtón bekopogtak, a terhelt kilépett a házból, majd mivel véres volt a keze, közölte V.-ékkal, hogy megverte a feleségét.

Miközben a ház végébe mentek a húsert, a terhelt elmondta V. F.-nek és V. I.-nak, hogy a feleségének el fogja vágni a torkát, a gyermeket pedig fel fogja akasztani.

A terhelt V. F.-et és V. I.-t beinvitálta a házba, hogy megkínálja őket üdítővel. A lakásba csak V. F. ment be, V. I. az ajtóban megállt, és látták, hogy a bejárati ajtótól jobbra lévő helyiségben egy lóca tetején áll D., nyakában a kötéllal, ami a nyakára volt feszülve. A terhelt ekkor ismét közölte, hogy a gyermekét felakasztja, a feleségét pedig agyonveri, illetőleg elvágja a

torkát.

Amint V. F. a fentieket meglátta, odalépett a gyermek mellé, nehogy a terhelt lelökje, vagy kirúgja alóla a lócát. A terhelt ekkor előhívta a szobaajtónál tartózkodó feleségét, hogy lássa V. F. is, hogy a veréstől milyen állapotban van, majd felszólította ismét a házastársát, hogy mondja meg neki az igazat, különben kirúgja a gyermek alól a lócát, Eközben V. F. végig a gyermek mellett állt, hogy baja ne történjen.

Amíg a terhelt V. F.-ékkal az udvaron tartózkodott, a sértett ismételten felhívta a családsegítőt, kérve, hogy azonnal menjenek ki hozzájuk, mivel a férje a kislányát fel akarja akasztani. A t.-i családsegítő szolgálat telefonon keresztül értesítette a rendőrséget, így néhány perc múlva megérkeztek a helyszínre a családsegítő szolgálat tagjai, valamint L. V. IRM dolgozó és nem sokkal később Sz. S. polgárőr.

Amint a fenti személyek az udvaron megjelentek, a terhelt a gyermek nyakában lévő kábelt a rúdra kötött végénél elkezdte kioldani, majd kivette D. nyakából is azt. Ezt követően testi kényszer és gázspray alkalmazásával megbilincseltek és előállították az ellenszegülő terheltet a Rendőrsre.

A sértett a terhelt fanyéllal történő ütése következtében a fejen, a hajas fejbőr határán 2 cm-es roncsolt szélű és falú folytonosság megszakítással, valamint e sérüléstől balra, a halántéktájon 3 cm-es roncsolt szélű és falú folytonosság megszakítással járó zúzott sérülést, valamint a bal alkar terület felületes zúzódását szenvedte el. A sértettet az eszközös bántalmazás során a fején 2 rb. kis- közepes erejű tompa erőbehatás, az alkarján 1 rb. kis erejű tompa erőbehatás érte. A sérülések gyógytartama összességében 8 napon belüli, ténylegesen 5-6 napra tehető.

Kk. T. D. a bűncselekmény során a nyak középvonala területének felületes hámsérülését szenvedte el, mely oly módon jött létre, hogy nyaka köré elektromos kábel külső borítását tekerték, és az a nyak bőréhez ért. A sérülés kis erejű, tompa erőbehatásra alakult ki, gyógytartama 8 napon belüli, ténylegesen 1-2 napra tehető.

Az elkövetés eszköze egy 8 mm átmérőjű, középrészénél hurokra kötött, 360 cm hosszúságú elektromos vezeték külső borítása, mely borítás végig fel volt vágva, belülről az elektromos vezeték ki volt véve. A kábel a középrészénél hurokra volt kötve, két szára 174, illetőleg 155 cm hosszúságú volt.

A lóca, melyre a gyermek fel volt állítva, 45 cm magas, ülő része 40 cm széles, 120 cm hosszú, A lóca felett a padozattól 173 cm magasságban volt található a 3,5 cm átmérőjű, 130 cm hosszú farúd, amely vízszintesen volt felkötve két végénél, 1-1 db 3 mm átmérőjű

vasrúddal, a mennyezetbe ütött kettő darab kampós szegre. A farúd, amelyre fel volt kötve a kábel másik vége, mennyezettől való távolságra 17 cm, a drót a boton körbe volt tekerve, háromszorosan volt rácsavarva.

Kk. T. D. testmagassága 116 cm, testsúlya 18 kg. A kötélre egy csúszó hurok volt kötve, így amennyiben a gyermek leesett volna a lócáról, a lába nem érte volna el a földet, illetve a farúd, amihez a kábel volt rögzítve, megtartotta volna, és a kábel is a nyakára feszülve megtartotta volna a gyermeket.

Gyk. T. D. sértett a lócáról leesés esetén a műanyag kábelszigetelés nyakára feszülése folytán életveszélyes vagy akár halálos eredménnyel járó akasztásos sérülést is szenvedhetett volna.

A bűncselekmény elkövetése után a Város Önkormányzatának Jegyzője 2010. április 07.-én az öt kiskorú gyermek ideiglenes hatályú elhelyezését rendelte el, egyben megállapította, hogy 2010. április 07. napjától az öt kiskorú gyermek nevelőszülőkhöz kerül. Azt is megállapította, hogy a sértett anya gondozási, nevelési joga szünetel.

A Debreceni Városi Bíróság a 2010. november 8-án kelt 24.P.22.311/2010/13. számú és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.20.128/2011/4. számú ítélete folytán 2011. február 17.-én jogerőre emelkedett határozatával a terhelt és a sértett szülői felügyeleti jogát a 2002. június 26-án született T. D. H., a 2006. február 12-i születésű T. P. K., a 2004. május 16-án született T. K. G., a 2007. február 6-án született T. N. P. és a 2010. február 2-i születésű T. Sz. J. nevű gyermekek tekintetében megszüntette.

- . -

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványában a terhelt a terhére rótt cselekmény minősítését és a kiszabott büntetés súlyosságát sérelmezte. Részletesen kifejtett álláspontja szerint az események nem akként játszódtak le, mint ahogy az az ítéletben rögzítésre került. A bíróság a hamis tartalmú vallomások és téves szakértői véleményeket vett alapul, amikor védekezését nem fogadta el. Hangoztatta, hogy ölési szándéka soha sem volt, a családját mindig szerette és hasonló cselekményeket korábban sem követett el. Sérelmezte, hogy védekezését nem fogadták el. Ölési szándékának hiányát hangoztatva sérelmezte cselekménye emberölés kísérletekénti minősítését, álláspontja szerint e bűncselekménynek sem a kísérlete, de még az előkészülete sem valósult meg. A jogerős ítélet megváltoztatását vagy új eljárás lefolytatásának elrendelését kérte.

A Legfőbb Ügyészség BF.454/2013. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban rögzített tényállás az irányadó, a tényállás és az annak megállapításához vezető mérlegelés eredménnyel nem támadható.

A Kúria nyilvános ülésén a terhelt védője a terhelt felülvizsgálati indítványát fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy tisztában van a tényálláshoz kötöttséggel, azonban nem látja kellően megindokoltnak a kábelrel bántalmazás ölésre alkalmas voltát, ezért az indokolási kötelezettség elmulasztására hivatkozással a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség képviselője felszólalásában az átiratukban foglaltakat fenntartotta. A terhelt védője álláspontját sem tartotta megalapozottnak, az eljárási szabálysértésre hivatkozást a védő részéről a bíróság mérlegelése támadásának és felderítetlenséget is sérelmezőnek tartotta. Az irányadó tényállásban foglaltak alapján a terhelt ölési szándékát alátámasztó körülményeket egyértelműen megállapíthatónak és ekként a terhelt cselekményének minősítését törvényesnek tartotta. A jogerős határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A terhelt felszólalásában ölési szándékának hiányát hangsúlyozta és vitatta a cselekményénél alkalmazott kábel ölésre alkalmas voltát. A tényállásban rögzített egyes mozzanatokat kétségbe vont, a teljes történetet nem tartotta valósnak, álláspontja szerint az jelentős részben feltételezéseken alapult.

- . -

A terhelt felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.423.§ (4) és (5) bekezdésében foglalt körben, vagyis a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokból, továbbá a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott ún. abszolút eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül.

Felülbírálata során a Kúria a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, a Be.373.§ (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II.-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértést nem észlelt. E körben nem találta alaposnak a védőnek a Be.373.§ (1) bekezdés III/A. pontjában meghatározott eljárási szabálysértésre hivatkozását sem, vagyis, hogy a bíróság indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan lenne. A jogerős

határozat ugyanis a büntetőjogi főkérdések tekintetében kifejezetten gondosan indokolt, az eljáró bíróságok gondolatmenete egyértelműen nyomon követhető és ellenőrizhető.

A terhelt felülvizsgálati indítványában foglaltakra figyelemmel nyomatékkal kell utalni arra, hogy a büntetőeljárás törvényben a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, mely kizárólag a törvényben meghatározott okokból megengedett. A bűnösség megállapításának, a cselekmény minősítésének, illetve a kiszabott büntetésnek a sérelmezésére kizárólag a Be.416.§ (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltak szerint van helye. A Be.416.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye abban az esetben, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor, míg a Be.416.§ (1) bekezdés b) pontja az alkalmazott jogkövetkezmény mértékének vizsgálatát csak a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése esetén és törvénysértő jogkövetkezmény alkalmazása mellett teszi lehetővé.

A Be.416.§ (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak vizsgálatakor az elbíráló Kúria, de a felülvizsgálati indítvány előterjesztője számára is korlátot jelent a Be.423.§ (1) bekezdésének az a rendelkezése, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

Helytálló a Legfőbb Ügyészségnek az az észrevétele, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványa túlnyomórészt a törvényben kizárt, mivel a felülvizsgálati indítványban nincs lehetőség a jogerős határozat tényállásában foglaltak vitatására, nem kérdőjelezhető meg az e tényállás megállapításához vezető bizonyítási eljárás teljessége, miként a beszerzett bizonyítékok bizonyító erejének értékelése sem. Egyet kellett ezért értenie a Kúriának a Legfőbb Ügyészség azon álláspontjával is, hogy a felülvizsgálati indítványban foglaltak alapján érdemi felülvizsgálatnak egyetlen vonatkozásban van helye, és csupán az vizsgálható, hogy az irányadó tényállásban foglaltak alapján az emberölés büntette kísérletére vont jogkövetkeztetés az anyagi jogi szabályokkal összhangban álló-e. (A terhelt felülvizsgálati indítványában több esetben is hangsúlyozta, hogy sem feleségét, sem gyermekét nem állt szándékában megölni. E megfogalmazása miatt rögzítendő, hogy a jogerős határozat neki ölési cselekménye kísérletét kizárólag a gyermeke sérelmére megvalósított cselekmény kapcsán rótt fel.)

A terhelt felülvizsgálati indítványát a Kúria az említett körben alaptalannak találta.

A jogerős határozat mindenben törvényes indokolást tartalmaz a

terhelt bűnössége megállapításával és cselekménye minősítésével kapcsolatban. Az irányadó tényállásban foglaltak szerint a terhelt 8. életévét be nem töltött gyermekét nem pusztán rábírní próbálta a nyakába feszített kötéllal arra, hogy a lócáról leugorjon, hanem ennek érdekében súlyos kényszert alkalmazott, amikor a feleségét - a gyermek édesanyját - neki vérző sérüléseket okozóan bántalmazta, és őt is öléssel fenyegette a gyermek jelenlétében. Az emberölés ún. nyitott törvényi tényállás, a cselekmény a törvényben az eredménnyel meghatározott, elkövetési magatartása bármely, az eredmény kiváltására alkalmas cselekmény lehet. Helyes jogi értékeléssel történt a terhelt bűnösségének megállapítása ezért, mivel a 8. életévét be nem töltött gyermek tekintetében a terhelt által létrehozott szituáció alkalmasnak tekintendő a gyermek leugrásának kiváltására (ezt egyébként egyértelműen tükrözik a sértetti gyermek által elmondottak is). Helytállóan kifejtett a jogerős határozatban, hogy a terheltnek ez a magatartása az alkalmazott eszközre tekintettel a kikényszeríteni szándékozott módon a halálos eredmény kiváltására objektíve alkalmas volt.

A terhelt a maga részéről mindent megtett a gyermek leugrása érdekében, és ez kizárólag rajta kívülálló okból maradt el.

Az elkövető tudattartalmának vizsgálatát a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla nagyfokú gondossággal végezte el, az alanyi és tárgyi tényezők elemzése alapján a terhelt eshetőleges szándékára vont következtetés a halálos eredmény vonatkozásában helytállóan történt.

Minderre tekintettel a terhelt gyermeke, a 8. életévében lévő T. D. sérelmére elkövetett cselekménye emberölés büntette kísérletekénti értékelése az anyagi jogi szabályokkal összhangban álló, így a terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan. Egyéb anyagi jogi szabálysértés hiányában ezért a Be.416.§ (1) bekezdés b) pontjában foglaltak értelmében a terheltre kiszabott büntetés nem vizsgálható.

Mivel a Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költség a Be.429.§ (1) bekezdése értelmében az államot terheli.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy

ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2013. július 11.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
Bné